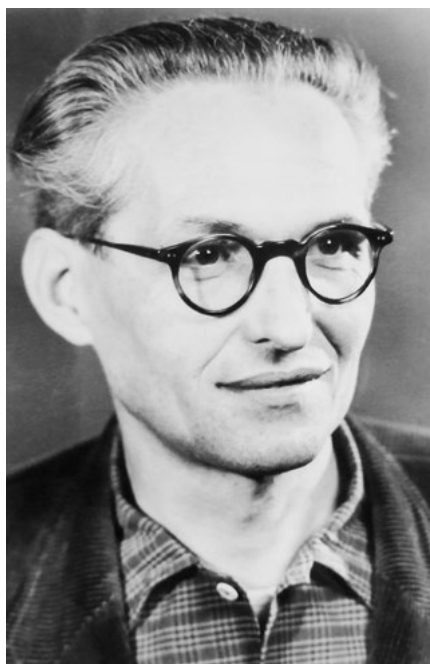

ČZ 50 a 70

Samonabíjecí pistole ČZ vzor 50 a 70 patří co do počtu vyrobených kusů k nejvýznamnějším československým zbraním doby po druhé světové válce. Dohromady se jich vyrobilo přes milion. Od roku 1950 byly ve výzbroji Sboru národní bezpečnosti a pak ještě dožívaly v rukách Policie ČR aj. po změně režimu. Padesátky a sedmdesátky však patřily i mezi komerční zbraně a vyvážely se i za totality na civilní trhy řady západních nebo alespoň nekomunistických zemí.

Záhy poté, co se objevila možnost, aby občané, kteří splní podmínky, mohli nakupovat zbraně, se řada padesátek a sedmdesátek přelila z erárních nebo kdovíjakých skladů do soukromého sektoru. Jelikož to byly finančně dostupné pistole a jejich obsluha byla opravdu jednoduchá, byly po příchodu nového zbrojního zákona v roce 1996 (to je ten, který z držení zbraně udělal po splnění podmínek nárokovou záležitost) používány také při zkouškách odborné způsobilosti. Takže se na nich při přípravě a zkouškách vyučila řada nových držitelů zbrojních průkazů.

Můžeme konstatovat, že ačkoliv se pistole ČZ 50 a ČZ 70 už dlouho nevyrábějí, jedná se o zbraně mezi našimi střelci i sběrateli dobře známé. Ostatně to byly – až na málo výkonnou ráži 7,65 mm Browning – celkem moderní zbraně, inspirované Walthery PP/PPK, ve své době dost spolehlivé i přesné. Některé

Jaroslav Kratochvíl (1915–1972)

Pistole ČZ vz. 50 ze Strakonice, rok výroby 1950

z nich se dochovaly v použitelném stavu do dnešních dnů. V 90. letech se daly koupit v komisi za několik stokorun nebo jen o málo dráž a pravděpodobně si je řada lidí stále drží nebo i kupuje tak nějak *pro všechny případy*. Ani dnešní ceny totiž většinou nebývají nijak přemrštěné.

Pro SNB

Po skončení druhé světové války zbyla na našem území široká škála pistolí. Byly to především zbraně vojenské v rážích, které tehdy (především 9 mm Luger) nebyly považovány za optimální pro policii. Domácí zbrojovky (vlastně se jednalo především o Českou zbrojovku ve Strakonici s druhým závodem v Uherském brodě) neměly ve svém výrobním portfoliu zbraně, které by odpovídaly požadavkům na moderní samonabíjecí pistole pro bezpečnostní sbory. Strakonická zbrojovka sice měla rozjetou výrobu pistolí ČZ vz. 27, které před válkou prodávala policejním sborům a za války Němcům, ale ta už byla po válce zastaralá. Ještě se nějakou dobu vyráběla, avšak pro obnovení a po válce silně pozměněný československý bezpečnostní aparát nebyla perspektivní.

V letech 1947 a 1948 proto konstruktéři Jan a Jaroslav Kratochvílovi pracovali v České zbrojovce Strakonice na nové pistolí ráže 7,65 mm Browning, o kterou mělo zájem zejména ministerstvo vnitra. V létě 1948 ministerstvo národní obrany objednalo na účet ministerstva vnitra prototyp. Konstrukce zbraně s dvojčinným spoušťovým a bicím mechanismem a vnějším kohoutem měla automatickou blokovou pojistku úderníku, manuální pojistku s možností bezpečného vypuštění kohoutu bez rizika nechtěného výstřelu (decocking) a originálně řešený výstražník, který byl konstrukčně svázán s vytahovačem, takže střelec věděl o přítomnosti náboje v komoře i při namířené zbrani.

Pistole byla později zařazena do výroby i do bezpečnostní služby s označením vzor 50. Ve své třídě určitě patřila ke